

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/6275 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 18 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2007 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 maart 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling als grieven 1 en 3 heeft aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid; de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 klaagt de vreemdeling, in de kern weergegeven, dat de rechtbank gelet op de door hem voorgedragen beroepsgronden ten onrechte het standpunt van de minister niet heeft beoordeeld, inhoudende dat bezien naar de situatie ten tijde van het besluit van 6 augustus 2002 - waarbij aan hem op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend - de vreemdeling niet op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 voor vergunningverlening in aanmerking kwam.

2.3. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

2.3.1. De minister heeft zich in het besluit van 18 januari 2007, onder meer, op het standpunt gesteld dat, bezien naar de situatie ten tijde van het besluit van 6 augustus 2002, niet aannemelijk is dat de vreemdeling bij terugkeer te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en dat hij derhalve op dat tijdstip niet in aanmerking kwam voor

een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

2.3.2. De in de grief vervatte klacht dat de rechtbank niet heeft beoordeeld of de minister zich, uitgaande van de gestelde en door hem beoordeelde feiten, op het in 2.3.1 weergegeven standpunt heeft mogen stellen, kan niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. De vreemdeling heeft in beroep zijn betoog dat, gezien naar de situatie ten tijde van het nemen van het besluit van 6 augustus 2002, hij op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 voor vergunningverlening in aanmerking kwam, niet nader onderbouwd noch geconcretiseerd. De op de rechtbank rustende motiveringsplicht strekt niet zover, dat zij gehouden is alle aangevoerde gronden afzonderlijk te bespreken. De rechtbank heeft in dit betoog van de vreemdeling dan ook geen aanleiding behoeven te vinden daarover expliciet een oordeel te geven.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. C.H.M. van Altena en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, leden, in
tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

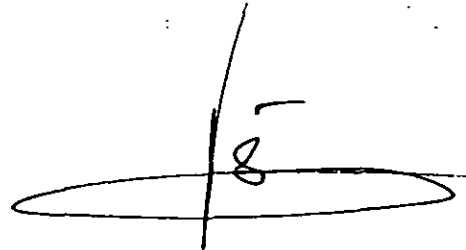
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2008

402.

Verzonden: 19 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/6275, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

, wonende te eiser,
gemachtigde: mr. A.W.J. van der Meer, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: drs. J.M. Sindler, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 18 januari 2007 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 9 februari 2007 beroep ingesteld.

De zaak is op 4 februari 2008 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld. Het onderzoek ter zitting is toen geschorst. Vervolgens is de behandeling van de zaak voortgezet ter nadere zitting van 3 maart 2008.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen dr. A. Stamatiou, tolk in de engelse taal.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna te noemen: Vw 2000) luidt voorzover van belang als volgt:

“Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. dan wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het

procedurenummer: AWB 07/6275

2

land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.”

Artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 luidt voorzover van belang als volgt:

- “ Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat:
- f. de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.”

Artikel 32, eerste lid, van de Vw 2000 luidt voorzover van belang als volgt:

“De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen, indien:

- c. de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.”

Artikel 34 van de Vw 2000 luidt voorzover van belang als volgt:

“De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 (...) kan slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.”

Artikel 3:52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna te noemen: Vb 2000) bepaalt dat in andere gevallen dan in de artikelen 3:50 en 3:51 genoemd de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf kan worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Wet heeft gehad en van wie naar het oordeel van de Minister wegens bijzondere omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

2.2. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij in zijn land van herkomst te vrezen heeft voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en/of voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna te noemen: EVRM). Ten onrechte wordt eiser tegengeworpen verwijtbaar documentloos te zijn in de zin van artikel 31, tweede lid, sub f. van de Vw 2000. Voorts stelt eiser vanwege traumatische gebeurtenissen in het land van herkomst te vallen onder verweerders traumata-beleid. Ten onrechte is daarom aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid sub a. tot en met d. van de Vw 2000 onthouden. In elk geval had het bepaalde in artikel 3:52 van het Vb 2000 moeten leiden tot verlening van de gevraagde verblijfsvergunning. Verweerder had rekening dienen te houden met de feiten en omstandigheden die voortvloeien uit eisers inmiddels bijna 5-jarig verblijf hier in Nederland.

2.3. Verweerder betoogt dat bij beschikking van 6 augustus 2002 aan eiser een

procedurenummer: AWB 07/6275

3

verblijfsvergunning asiel is verleend op grond van artikel 29, eerste lid sub d. van de Vw 2000 en dat met beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone de verleningsgrond voor die vergunning is komen te vervallen. Verweerder is van oordeel dat jegens eiser de omstandigheid van artikel 31, tweede lid, sub f. van de Vw 2000 kan worden tegengeworpen. Verweerder acht voorts de feiten die van eisers asielrelaas deel uitmaken geloofwaardig, maar de door eiser aan die feiten verbonden vermoedens niet. Eiser heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat in zijn geval vrees voor vervolging en/of een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM bestaat.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1. Bij brief van 29 februari 2008 heeft eiser verzocht om aanhouding van de behandeling ter zitting, omdat geen zekerheid kon worden verkregen omtrent de beschikbaarheid van een tolk in de Krio-taal. Dit verzoek heeft de rechtbank afgewezen. Immers op 4 februari 2008 is de behandeling ter zitting reeds geschorst omdat een tolk in de Krio-taal zou zijn aangevraagd, maar niet was verschenen. Eiser is toen de gelegenheid gesteld zich alsnog van een tolk in de Krio-taal te voorzien. De goede procesorde, die mede omvat het afdoen van een zaak binnen redelijke termijn, verzet zich tegen verder uitstel, vooral omdat geen zekerheid bestaat over een toekomstige zittingsdatum waarop de tolk er dan wel kan zijn.

2.4.2. Eiser heeft in het eerste gehoor van april 2002 verklaard dat hij per boot van Liberia naar Las Palmas is gegaan. Vandaar is hij door tussenkomst van een hem bekende kapitein Blumann zonder paspoort met een directe vlucht naar Nederland gereisd. De naam van de luchtvaartmaatschappij weet hij niet. Wel weet hij dat het toestel wit was en de kleding van de bemanning zwart. Eiser kan niet verklaren waarom hij bij aankomst op Schiphol zich gemeld heeft bij een doorlaatpost die alleen voor internationale vluchten bestemd is, terwijl Las Palmas bij Spanje hoort en hij dus bij een Schengen-doorlaatpost had moeten aankomen. Gezien het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid de omstandigheid van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 aannemelijk kunnen achten. De bewijslast voor eiser wordt daardoor verzwaard en van zijn asielrelaas zal voor het overige een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan.

2.4.3. De feiten in eisers asielrelaas worden door verweerder niet bestreden. Die feiten luiden aldus. Eiser heeft verklaard dat hij in Sierra Leone in 1996, op reis naar teneinde zijn ouders te gaan bezoeken, door rebellen van de RUF is aangevallen en meegevoerd en vervolgens werd gedwongen als drager voor hen te werken. Tijdens een rebellenaanval op is eiser ontsnapt. Eisers ouders zijn vervolgens door de rebellen om het leven gebracht. Eiser is gevluht naar Guinee en heeft daar genuime tijd verbleven, tot de RUF aanvallen op Guinee begon uit te voeren. Gezien de vijandige sfeer die toen in Guinee ontstond jegens Sierraleonse personen is eiser in 1999 met twee vrienden naar Liberia gegaan, en vandaar naar Spanje.

2.4.4. Verweerder heeft in de beschikking verder overwogen dat de vermoedens die eiser uit de feiten afleidt niet geloofwaardig zijn. Die vermoedens luiden dat de RUF hem wilde hebben en dat daarom de mensen in zijn dorp hem niet meer moeten, omdat zij denken dat eiser met de rebellen heeft samengewerkt. De rechtbank is van oordeel dat verweerder die vermoedens, mede gelet op eisers verwijtbare documentloosheid, in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft mogen beschouwen.

2.4.5. Als de mensen er in Freetown achter komen dat hij bij de rebellen heeft gezeten wordt

procedurenummer: AWB 07/6275

4

hij gedood, aldus eiser. Eiser zegt overal in Sierra Leone te worden gezocht. In Sierra Leone wil men geen rebellen hebben, aldus eiser. De rechtbank beschouwt dit als een beroep op de omstandigheid van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 en artikel 3 van het EVRM. Ter zitting hebben partijen aangegeven dat ter bepaling van de situatie in Sierra Leone inmiddels het meest recente ambtsbericht van Buitenlandse Zaken, te weten van 20 november 2007, uitgangspunt zou moeten zijn. In dat ambtsbericht wordt – samengevat en zakelijk weergegeven – gesproken over een voortgaande stabilisering van de veiligheidssituatie in Sierra Leone door opeenvolgende vredesaccorden en verkiezingen, waarbij ook de RUF vertegenwoordigd was. Sierra Leone respecteert in het algemeen de mensenrechten, aldus het ambtsbericht, ofschoon negatieve ontwikkelingen zichtbaar zijn, evenwel niet ten aanzien van (voormalige) RUF-aanhangers. In het leger zijn naast oud-regeringssoldaten ook voormalige rebellen, waaronder RUF-aanhangers, opgenomen. Politie is redelijk verspreid in het land aanwezig. Uit het voorgaande kan niet worden afgeleid dat zich een op eiser individueel herleidbaar reëel risico voordoet van schending van artikel 3 EVRM, indien eiser naar Sierra Leone terugkeert. In hetgeen eiser daaromtrent heeft aangevoerd zijn ook geen aanknopingspunten te vinden voor een ander oordeel. Eisers beroep op artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 wordt dan ook verworpen.

2.4.6. Eiser heeft verder als beroepsgrond aangevoerd dat de gewelddadige dood van zijn ouders traumatisch voor hem is geweest en dat hij meer dan twee jaar in niet strafrechtelijke detentie heeft doorgebracht (namelijk als gijzelaar van de rebellen). De rechtbank verworpt deze beroepsgrond en is van oordeel dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat eiser niet onder zijn traumabeleid valt, zoals dat is verwoord in de Vreemdelingencirculaire (hierna te noemen: Vc) 2000 paragraaf 4.2.3. en 4.2.4. omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat de gebeurtenissen aanleiding zijn geweest om Sierra Leone te verlaten, althans dat in redelijkheid niet van hem verlangd kan worden daarheen terug te keren, nu hij blijkens zijn eigen verklaring meermalen naar Sierra Leone is teruggekeerd toen in Liberia werd gevochten.

2.4.7. Eiser doet tot slot een beroep op de verleningsgrond bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, zoals deze wordt uitgewerkt in de Vc 2000 paragraaf 4.3. omdat zijn terugkeer naar Sierra Leone van bijzondere hardheid zou getuigen, gezien de slechte situatie aldaar, nu hij inmiddels al bijna vijf jaar in Nederland heeft verbleven en hier een sociaal netwerk heeft opgebouwd. Eiser bepleit in dit verband een beslissing naar analogie van artikel 3:52 van het Vb 2000. De rechtbank verworpt ook deze beroepsgrond en is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat deze verleningsgrond zich niet voordoet, omdat eiser zich beroept op omstandigheden die zijn ontstaan na zijn vertrek uit Sierra Leone en dus met de redenen van zijn vertrek onvoldoende verband houden.

Mitsdien zal het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor een proceskostenbeslissing op de voet van artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht ziet de rechtbank geen aanleiding.

procedurenummer: AWB 07/6275

5

3. Beslissing

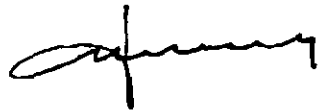
De rechtbank 's-Gravenhage,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, in tegenwoordigheid van V.A. van de Weyer, griffier.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 18 MRT 2008

Afschrift verzonden op: 18 MRT 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Mr P. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr drs C. R. Jansen
 Mr J. W. E. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 APR 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 11 april 2008

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0204.09.4117

Proc.nr. Rb : 07 / 6275

Appellant

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Sierraleonse

Gemachtigde : mr. A.W.J. van der Meer
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 18-03-2008
datum verzending : 18-03-2008

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op _____ van Sierraleonse nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te Rotterdam, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. A.W.J. van der Meer, die ten deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 10 april 2002 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning "asiel" voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000.

Bij beschikking van 6 augustus 2002 is appellant door verweerder in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhel en onder d Vw.

Op 5 februari 2005 heeft appellant een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning-asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 35 Vw 2000.

Op 29 augustus 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt deze aanvraag af te wijzen.

Van de zijde van appellant is op 10 oktober 2006 en 1 november 2006 hierop een zienswijze ingebracht.

Bij beschikking van 18 januari 2007 is de aanvraag door verweerder afgewezen.

Op 9 februari 2007 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem een beroepschrift en verzoekschrift ingediend, waarna de gronden op 28 februari 2007 zijn aangevuld.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht op 4 februari 2008 en is na schorsing voortgezet op 3 maart 2008.

Middels uitspraak van 18 maart 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht, het ingediende beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

-3-

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; marginale toets

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.4 overwogen :

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder die vermoedens, mede gelet op eisers verwijtbare documentloosheid, in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft mogen beschouwen."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder ~~2.2.2~~, 2.3.2. en 2.4.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte een marginale toets heeft aangelegd. Verweerder heeft immers de feiten geloofwaardig geacht, maar heeft niet duidelijk gemotiveerd waarop het onderscheid berust tussen de vrees van appellant voor vervolging / een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling en de door appellant gemotiveerde vrees voor represailles van de autoriteiten en de burgerbevolking.

Op pagina 54 resp. 58 van het ambtsbericht van 28 september 2001, leze men:

"De grondwet verbiedt mishandeling en foltering. Toch waren er geloofwaardige berichten dat overheidsdiensten, waaronder het regeringsleger en de CDF, incidenteel burgers mishandelden op verdenking van het behoren tot een rebellenbeweging. Het gedrag van het (nieuwe) regeringsleger verbeterde in de verslagperiode, als gevolg van training en reorganisatie, waardoor het aantal mishandelingen en folteringen afnam."

"In het verleden zijn strijders van met name het RUF na demobilisatie aangevallen en in sommige gevallen gedood. Het ging hierbij echter om incidenten en niet om een doelbewuste strategie."

-4-

In een situatie waarin de vrees ondersteund wordt door de ambtsberichtgeving dient naar de mening van appellant een volle toets aan artikel 3 EVRM plaats te vinden.

2.2.1. Motiveringsgebrek; ex-nunc en ex-tunc toets

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.5 overwogen:

"Ter zitting hebben partijen aangegeven dat ter bepaling van de situatie in Sierra Leone inmiddels het meest recente ambtsbericht van Buitenlandse Zaken, te weten van 20 november 2007, uitgangspunt zou moeten zijn."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2, 2.3.2. en 2.4.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

De rechtbank heeft miskend dat op de zitting betoogd is dat zowel ex-tunc (ten tijde van de ~~asielaanvraag~~ van appellant en de beschikking van ~~6 augustus 2002~~) aan artikel 3 EVRM had dienen te worden getoetst, als ex nunc, waarbij voor deze laatste toets het meest recente ambtsbericht ten grondslag moet worden gelegd.

Ook in de bestreden beschikking van 18 januari 2007 wordt duidelijk getoetst aan de ambtsberichten van 2001 en 2002, zodat de overwegingen van de rechtbank niet kunnen worden gevolgd.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek ; traumatabeleid

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.4.6. overwogen :

"De rechtbank verwierpt deze beroepsgrond en is van oordeel dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat eiser niet onder zijn traumatabeleid valt."

-5-

2.3.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2, 2.2.2. en 2.4.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellant is van mening dat de rechtbank in redelijkheid niet tot dit oordeel heeft kunnen komen.

Uit het asielrelaas volgt immers duidelijk dat appellant binnen een week Sierra Leone heeft verlaten. Dat hij vanwege de verplaatsingen van de gevechten tijdelijk weer even in het grensgebied van Sierra Leone heeft verbleven doet daar niet aan af. De rechtbank heeft dit miskend.

2.4.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2, 2.2.2. en 2.3.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend;

A.W.J. van der Meer